

Periòdic de comunicació
popular de Sants i barris veïns
4.000 exemplars | Distribució gratuïta

Pàg. 3

Una absolució i 4 condemnes en els primers judicis per l'#EfecteCanVies

L'última setmana de gener van ser jutjades 11 de les 84 repressaliades per l'#EfecteCanVies i les sentències se salden amb una absolució i 4 condemnes: la pena més alta arriba fins als 3 anys i 9 mesos de presó, mentre que la resta són d'1 any de presó pels delictes d'atemptat a l'autoritat, i de 8 mesos pel de resistència.

Pàgs. 4

La PAH Barcelona es muda a Sants

Fa uns mesos que la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca de Barcelona s'ha traslladat al carrer Leiva, passant a formar part de la xarxa de moviments socials que s'articulen al barri. Actualment el col·lectiu està recollint signatures per a la ILP per l'habitatge i anima als veïns i veïnes a participar-hi.

Pàg. 12

Núria G. i Rosa S.

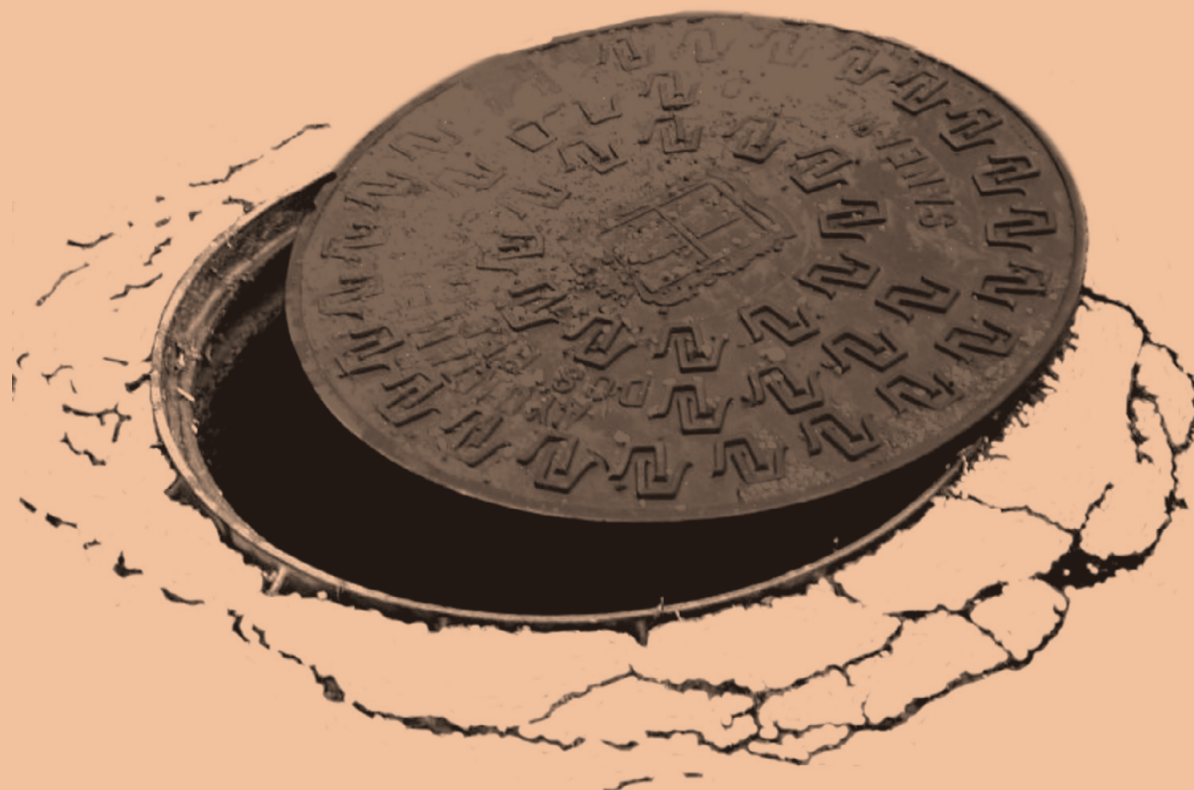
Xarxa anti-repressió de familiars de detingudes

Destapant abusos de poder: CIUTATS MORTES

Ciutat Morta; el documental que narra el cas del 4F; una història d'injustícia, de violència policial i impunitat, ha aconseguit, des del seu naixement en mitjans i espais alternatius i autogestionats, penetrar en els mitjans de comunicació massiva i esdevenir una esquadra en el discurs mediàtic que omet o mitiga allò que afecta els interessos polítics i econòmics de les elits —anàlisi crítica, denúncies de corrupció, explotació, discriminació, injustícies...—.

A l'A Fons d'aquest mes trobareu un anàlisi en profunditat de les esquerdes als mitjans de comunicació massiva i, recordant que el 4F no és un cas aïllat, —i amb la voluntat de seguir esquerdant el discurs del poder— trobareu també un recull de casos i respostes als muntatges policials, la impunitat i la repressió. Vivències que es van presentar a les Cotxeres de Sants, el divendres 6 de febrer, en un acte de suport mutu i per teixir aliances, on van participar més de 1.000 persones.

Pàgs. 6-8

Elogi del periodisme incòmode

L'objectiu que LA BURXA perseguim amb cada número que publiquem, humilment i des de fa gairebé 17 anys, no és altre que utilitzar la paraula com una arma de denúncia social i divulgació de les alternatives. Som una publicació autònoma i autogestionada, que no amaguem el nostre posicionament amb els projectes i les inicia-

tives del barri amb què ens sentim afins. No parlem de neutralitat informativa, perquè no en creiem la fal·làcia de l'objectivitat. Tots i totes parlem des d'un posicionament ideològic i material concret, malgrat els (neo)liberals ens vulguin fer creure que el discurs hegemònic és neutre, que només els discursos d'esquerres i llibertaris són polítics.

Aquest número el volem dedicar al periodisme que incomoda el poder: al Xavier Artigues i al Xapo Ortega, directores Ciutat Morta, que han obert una esquerda enorme en la ficció d'oasis ciutadà que és Barcelona, traient, per fi, les vergonyes a la llum pública; al company Jesús Rodríguez, còguionista i redactor del setmanari La Directa, aquí han interposat una demanda per les aportacions al documental; i també, a la Paula Jané, fotògrafa jutjada i condemnada per fer la seva feina durant l'Efecte Can Vies.

A totes elles: gràcies per vigilar el poder, per vigilar a qui vigila. Sou exemple de rigor i compromís.

L'ALTAVEU

Solidaritat amb José Antúnez Becerra

La Clivella, Sants

Des de la Clivella, col·lectiu antipenitenciari de suport a les persones preses, volem fer una crida urgent a la solidaritat amb el pres en lluita José Antúnez, i denunciar públicament la situació de discriminació que pateix, acumulant al voltant de 40 anys de compliment de penes a les presons de l'estat, sota la imposició d'una cadena perpètua encoberta, tot i no estar —almenys fins ara— emparada per la llei.

José Antúnez va ser membre de COPEL (Coordinadora de Presos en Lluita), una agrupació molt activa durant els anys 70 i 80 que va portar a terme diverses reivindicacions a totes les presons de l'estat per aconseguir l'amnistia de tots els presos, i va intentar estendre una consciència nova entre els presos socials sobre els drets que els corresponien com a sers humans.

La llarga trajectòria penitenciària d'Antúnez sempre s'ha caracteritzat per la denúncia de les freqüents injustícies, vexacions, tortures i morts que amb tanta freqüència es donen a les presons amb la complicitat de partits polítics i institucions. També amb la passivitat d'una gran part de la societat que amb prou feines s'adona de la vulneració dels drets humans, marginació o explotació laboral que amaguen aquestes presons, així com la doctrina del càstig i humiliació pel qual es regeixen, dirigits bàsicament als sectors empobrits de la societat.

Per això, Antúnez és tractat com un pres a qui dirigeixen particularment la seva desídia.

Antúnez participà al motí de la presó de Quatre Camins l'any 2004, originat com un crit desesperat de denúncia dels abusos i mals tractes que es venien donant de forma freqüent en aquesta presó, i que culminà amb la consegüent repressió d'un considerable número de presos, els quals varen ser intensament torturats i aïllats en condicions extremes. El resultat va ser l'habitual: els presos varen ser condemnats a complir llargues penes de presó, entre ells Antúnez, i els carcellers i funcionaris, entre ells el subdirector mèdic de Quatre Camins, Xavier Martínez Redondo, condemnats a penes lleus que no s'han arribat a complir.

La hipòcrita i incorrectament anomenada rehabilitació penitenciària té com a objectiu intentar doblegar

les persones preses, per mitjà de males pràctiques com el xantatge i la humiliació. En el cas d'Antúnez, com el de tantes altres persones preses, la doctrina de rehabilitació ni tant sols s'aplica al presentar una actitud insubmissa.

En el cas d'Antúnez, com el de tantes altres presos, la perversió del sistema de rehabilitació l'ha col·locat en l'estat de que, encara que acceptant realitzar el programa de tractament, l'administració penitenciària no li permet realitzar-lo i ni tant sols li fa la proposta al respecte, retrassant deliberadament i amb mala fe la seva sortida de presó i condemnant-lo a la ja mencionada cadena perpètua.

L'esperit de lluita i la resistència d'Antúnez l'han portat a realitzar varies vagues de fam. La última va començar el gener de 2014 i va durar 36 dies, per demanar el canvi de presó des de Brians 1, on estava

marginat. Davant les promeses de la jutgessa de vigilància penitenciària i de la direcció de la presó, va decidir abandonar-la. Ha passat un any des de llavors, i davant la vulneració dels seus drets fonamentals, el passat 23 de gener va començar una altra vaga de fam.

La presó i tot el sistema penal i policial no afecten només a determinades persones: dia rere dia, la democràcia capitalista que ens governa demostra que és un eficaç mitjà de càstig contra tots els sectors socials insubmissos i dissidents. Les presons són l'expressió més clara del sistema de dominació que patim. Les lleis que precaritzen les nostres vides no fan distinció: és el pèndol que utilitzen per acovardir-nos, bé per mitjà de penes de presó, directament, o amb les penes-multa.

Amb aquest comunicat, Clivella vol fer extensiva la solidaritat amb la justa lluita de José Antúnez, com amb la dels presos que amb la seva actitud de resistència en les condicions més difícils s'enfronten al despotisme penitenciari.

Enderroquem els murs! Solidaritat presos en lluita!

SOLIDARITAT ACTIVA!
amb les preses en lluita

ANTÚNEZ BECERRA
EN VAGA DE FAM INDEFINIDA

NI PRESÓ, NI CADENA PERPÈTUA ENCOBERTA

CARTA

Ciutat Morta

Amadeus, Sants

Perdó: país amb molt de tuf de podridura.

Encara no hem paït la brutalitat del documental Ciutat Morta que aquests nois de blau, la Guàrdia Urbana i els Mossos d'Esquadra, ens han obsequiat de nou amb una nova actuació veïnal. Aquest cop els ha tocat actuar als Mossos.

Jo, i suposo que molts, ens preguntem fins quan hem d'aguantar aquests espectacles. El flamant Director dels Mossos, Albert Batlle, de trist passat per la Direcció General de Serveis Penitenciaris —substituit del Manel Prat— va sortir a la TV3, per justificar el nou escàndol del passat dimecres 24 de gener: "els policies han actuat correctament". El Conseller d'interior, Ramon Espalder —substituit del tristament recordat com el molt bon repressor Felip Puig—, no ha dit ni pi; i els mals tractaments, les pallisses, els insults, etc. van continuant.

Sr. Espalder, vostè que tinc entès que és un home de profunda creença i fe catòlica, demani ajuda a Déu, perquè el tot poderós ens faci el milacre de transformar aquests nois de blau en persones humanes.

MICRO OBERT★ Envia'ns el teu escrit a laburxa@gmail.com

Justificar o no justificar l'islamofòbia

Manel Ros, Sants

L'atac a la seu de Charlie Hebdo a París ha tornat a reobrir el debat sobre les religions i ha posat sobre la taula el racisme, molts cops subtil, cap a les persones musulmanes i l'Islam. L'islamofòbia fa anys —especialment des de l'atemptat contra les torres bessones de 2001— que s'ha convertit en el "nou" racisme, especialment a Europa i als EUA.

En el debat sobre l'islamofòbia es plantegen doncs dues qüestions importants. Primer la relació entre les polítiques dels governs occidentals

a l'Orient Mitjà i els atacs contra la revista, així com l'aparició d'organitzacions com Estat Islàmic. Un debat sobre els atemptats de París que no comenci parlant sobre el paper de les potències europees a Orient Mitjà, no podrà ser mai un debat seriós sobre perquè passen certes coses. I el que és pitjor, res se solucionarà mentre la situació causada per aquestes potències a l'Orient Mitjà no se solucioni.

Segon el debat sobre la llibertat d'expressió. Segons moltes persones, moltes d'elles d'esquerres i fins i tot anticapitalistes, per sobre de

qualsevol altra qüestió està la llibertat d'expressió de la revista. La realitat és que no es pot combatre l'islamofòbia i l'opressió anti-musulmana sense oposar-se al racisme i l'islamofòbia que es podria trobar habitualment en les portades de Charlie Hebdo. Portades com les publicades sobre la massacre a Egipte de Sisi contra la Germandat Musulmana amb el titular "El Corán és una merda, no atura les bales"; o la que sortien diverses dones musulmanes embarassades dient "Les esclaves sexuals de Boko Haram: no toqueu els nostres xecs de beneficència",

són expressions islamòfobes, que només fan que reforçar el racisme contra les persones musulmanes. L'argument que la revista també fa aquestes "bromes" sobre altres religions com la catòlica —com fa també el darrer número de la revista Mongolia— no té en compte que són les persones musulmanes les que són perseguides a Europa i les que pateixen l'islamofòbia, en un marc de creixement del feixisme. No és casualitat que les persones musulmanes constitueixen el 60% de les empresonades a l'Estat francès, tot i que són només el 12% de la

població. Tampoc ho és que es detectessin més d'una dotzena d'atacs anti-musulmans les primeres 24 hores després de l'atac a la revista.

Els moviments socials i l'esquerra en general no poden ser neutrals davant l'islamofòbia, ni molt menys fomentar-la o justificar-la segons una abstracta laïcitat o llibertat d'expressió. Si estem en contra del racisme —i l'islamofòbia és una forma de racisme— s'ha de combatre com a tal. El conflicte no és identitari, religiós o cultural, és polític. La solució per tant ha de ser política.

Primeres condemnes a l' #EfecteCanVies

La darrera setmana de gener van ser jutjades 11 de les 84 represaliades arrel de les mobilitzacions contra el desallotjament i la reocupació del Centre Social Can Vies al maig de 2014. Les peticions fiscals oscil·laven entre 2 i 5 anys i 10 mesos de presó per càrrecs com desordres públics, resistència i atemptat contra l'autoritat.

Elba Mansilla, Sants

La setmana prèvia

La campanya d'accions solidàries que precediria els primers judicis es va presentar el 21 de gener. Una de les lletrades de la defensa, l'Anais Franquesa, denunciava l'arbitrarietat i aleatorietat en les detencions, i advertia que "en molts casos la versió policial és l'única prova de càrrec. Al testimoni policial no se li pot donar major valor, per la seva condició funcional, i hauria d'anar acompanyat d'altres evidències que el recolzin".

El clima polític durant la setmana anterior als judicis per l'Efecte Can Vies va estar molt marcat per les seqüeles de la projecció del documental *Ciutat Morta*. Tant l'equip d'advocades, com les portaveus de l'Assemblea de Detingudes i Solidàries i la Xarxa Anti-repressió de familiars, van subratllar que vulneracions de drets com les del 4F succeeixen més sovint del que es vol explicar, i de forma especialment preocupant en els casos que estan relacionats amb la persecució de la protesta. "Malauradament, hi ha un dret penal de l'amic, i un

dret penal de l'enemic", apuntava Franquesa i afegia que "l'única manera d'acabar amb la impunitat és que se sàpiga que això succeeix, que es denunciï i es perseguixi. No podem pretendre que s'acabi amb la impunitat, quan en els moments on es produeix una actuació desproporcionada, hi ha una actitud corporativista d'encobriment [per part dels cosos policials]".

L'advocada considera que la ciutadania ha de tenir una actitud vigilant en relació a les actuacions policials i la vulneració de drets, i feia una crida a que "aquelles persones que van ser testimonis, tinguin documentació gràfica o van presenciar alguna detenció o agressió, es posin en contacte amb nosaltres i amb les famílies".

La setmana d'accions solidàries es tancaria diumenge 25 de gener, amb una cercavila festiva i popular pels carrers de Sants, demanant l'absolució de les encausades. La manifestació acabà a la plaça Josep Pons (Bonet i Moixí), on es féu una paella popular i hi hagué diverses actuacions musicals.

Els judicis

El guió i l'estratègia de la defensa va ser molt semblant en els 8 judicis a les encausades de l'Efecte Can Vies vinculades a l'assemblea. Els testimonis dels veïns i les veïnes, així com les proves fotogràfiques i els vídeo aportades per la defensa buscaven contrastar —i contradir— la versió policial, i rebaixar la petició del ministeri fiscal. Laia Serra, advocada de la defensa, va denunciar el fet que s'hagués incorporat a tots els casos el càrrec de desordres públics —castigat amb penes de presó de com a mínim 2 anys—, malgrat no estar recollit, ni tan sols, en alguns dels atestats policials.

Per LA BURXA, un dels casos

Concentració de suport davant dels Jutjats

SERGI RUGRAND

més destacat, és el judici contra la periodista Paula Jané, col·laboradora habitual d'*El País* i del setmanari *La Directa*, a qui la fiscalia demanava 5 anys i 10 mesos de presó. Durant el judici, la fotògrafa va negar que llançés pedres a la policia, i va declarar que, de fet, agents dels Mossos d'Esquadra li van trencar la càmera i li van vejar el carret. En aquest punt, volem recordar que continua oberta la querrela criminal contra la policia catalana que van presentar conjuntament *La Directa* i la cooperativa *La ciutat invisible*, per l'intent d'assalt que van patir la nit del 26 de maig. Ambdues entitats consideren que l'atac policial a la redacció del setmanari tenia una clara intenció d'intimidat els periodistes i tuitaires que allà s'hi aplegaven, i denunciaven una hostilitat persistent de les forces policials vers el periodisme crític.

Les primeres sentències

Amb una celeritat increïble, les primeres sentències es van fer públiques el 2 de febrer. L'Assemblea d'encausades per l'Efecte Can Vies va conèixer el resultat del judicis a través de la premsa, fet que van denunciar mitjançant un comunitat. L'assemblea considera molt greu la filtració "dels noms [de les persones jutjades] i [el contingut de] les sentències als mitjans de comunicació, abans fins i tot, que arribessin a les advocades, amb la incertesa i el greuge que això suposa per les encausades i la seva família i amics".

Tot i que els advocats ja han anunciat que recorreran les sentències, els primers judicis se salden amb una absolució i 4 condemnes. La pena més alta és per a un jove de 19 anys, i arriba fins als 3 anys i 9 mesos de presó, per atemptat a l'autoritat

amb ús d'instrument perillós — el presumpte llançament d'una ampolla de gran volum—, amb l'agreujant de disfressa. La resta de sentències condemnatòries són d'1 any de presó pels delictes d'atemptat a l'autoritat, i de 8 mesos pel de resistència.

En el mateix comunicat, Can Vies reitera la seva petició d'"absolució i retirada de càrrecs de totes les represaliades per la mala gestió (...) d'un conflicte que va iniciar el districte de Sants-Montjuïc amb el regidor Jordi Martí al capdavant", i esperen "la mateixa celeritat i duresa amb la desena de mossos imputats per lesions a manifestants durant la setmana de protestes en defensa del Centre Social Autogestionat Can Vies i que no quedin impunes com ja ens tenen acostumades".

Els dies 10 i 11 de febrer, està prevista la celebració d'una nova tongada de judicis.

+

El casteller empresonat es querrela

En Sergi Rubia és el casteller que va ser detingut durant la setmana de l'Efecte Can Vies i que va ingressar a la presó de forma preventiva durant 23 dies. El judici es va celebrar el passat mes de setembre, i la sentència absolutòria es va emetre de forma gairebé immediata a la celebració del judici. La Guàrdia Urbana no va poder provar les acusacions de desordre públic i danys a mobiliari

urbà, per les que li demanaven fins a 5 anys de presó. La defensa, sí que va poder provar la seva innocència.

Rubia ha anunciat que presentarà una querrela contra els agents de la Guàrdia Urbana per fals testimoni, i dos recursos on demanarà una indemnització pel seu pas per la presó, i una amonestació per al jutge responsable per mala praxis.

El barri es mobilitza en solidaritat amb les encausades

SERGI RUGRAND

La PAH Barcelona trasllada el seu local al barri d'Hostafrancs

Fa uns dos mesos la PAH Barcelona va traslladar el seu local al barri, concretament al carrer Leiva. Amb sis anys de trajectòria en la lluita pel dret a l'habitatge, el col·lectiu passa ara a formar part de la nodrida xarxa dels moviments socials que tenen casa seva al barri de Sants.

Mariana Cantero, Hostafrancs

El tret de sortida el va donar la PAH Barcelona que va inaugurar al desembre el seu local amb una festa amb tots els seus membres. Unes setmanes després es presentaven davant diferents col·lectius socials que també estan arrelats al barri de Sants, obrint el seu local per conèixer altres entitats i teixir complicitats comunes.

Actualment el col·lectiu es troba recollint signatures per a la ILP per l'habitatge, una iniciativa que busca aconseguir una llei de caràcter autònom que permeti bàsicament el mateix que van reclamar fa un any i mig en l'àmbit estatal amb una altra ILP —tomada al Congrés gràcies a la majoria absoluta del PP—: que no es puguin produir desnonaments i que cap família sense recursos pateixi pobresa energètica. Aquesta nova ILP, que va ser presentada fa un mes i mig per la PAH conjun-

tament amb l'Aliança contra la Pobresa Energètica (APE) i l'Observatori DESC, ha de recollir en els tres mesos vinents 50.000 signatures per arribar a debatre's al Parlament. Per això els membres del col·lectiu munten paradetes de recollida de signatures cada cap de setmana en diferents punts de la ciutat.

La ILP habitatge demana la creació de mecanismes que atorguin una segona oportunitat per les persones sobre-endeutades i deutors de bona fe mitjançant dos procediments —un d'extrajudicial i un de judicial— perquè les famílies puguin liquidar els seus deutes vinculats amb l'habitatge habitual per tal de poder començar de nou; cap desnonament per a les famílies en execució hipotecària, establint l'obligació a les entitats financeres de concedir un lloguer forçós a les famílies en situació de vulnerabilitat i lloguer social per famílies en règim de lloguer en risc de desnonament, amb una important distinció entre grans i petits tenedors d'habitatge. A més, els impulsors volen promoure la creació de parc públic de lloguer establint l'obligatòria reconversió temporal dels pisos buits propietat d'entitats financeres i grans tenedors d'habitatge, per tal de poder real·lotjar totes aquelles famílies que ja han estat desnonades, l'accés garantit a subministraments bàsics d'aigua, llum i gas a les llars vulnerables i l'establiment de mecanismes perquè no es produeixi cap tall de llum, aigua o gas. La campanya es pot conèixer a <http://ilphabitatge.cat/>.

Com participar-hi

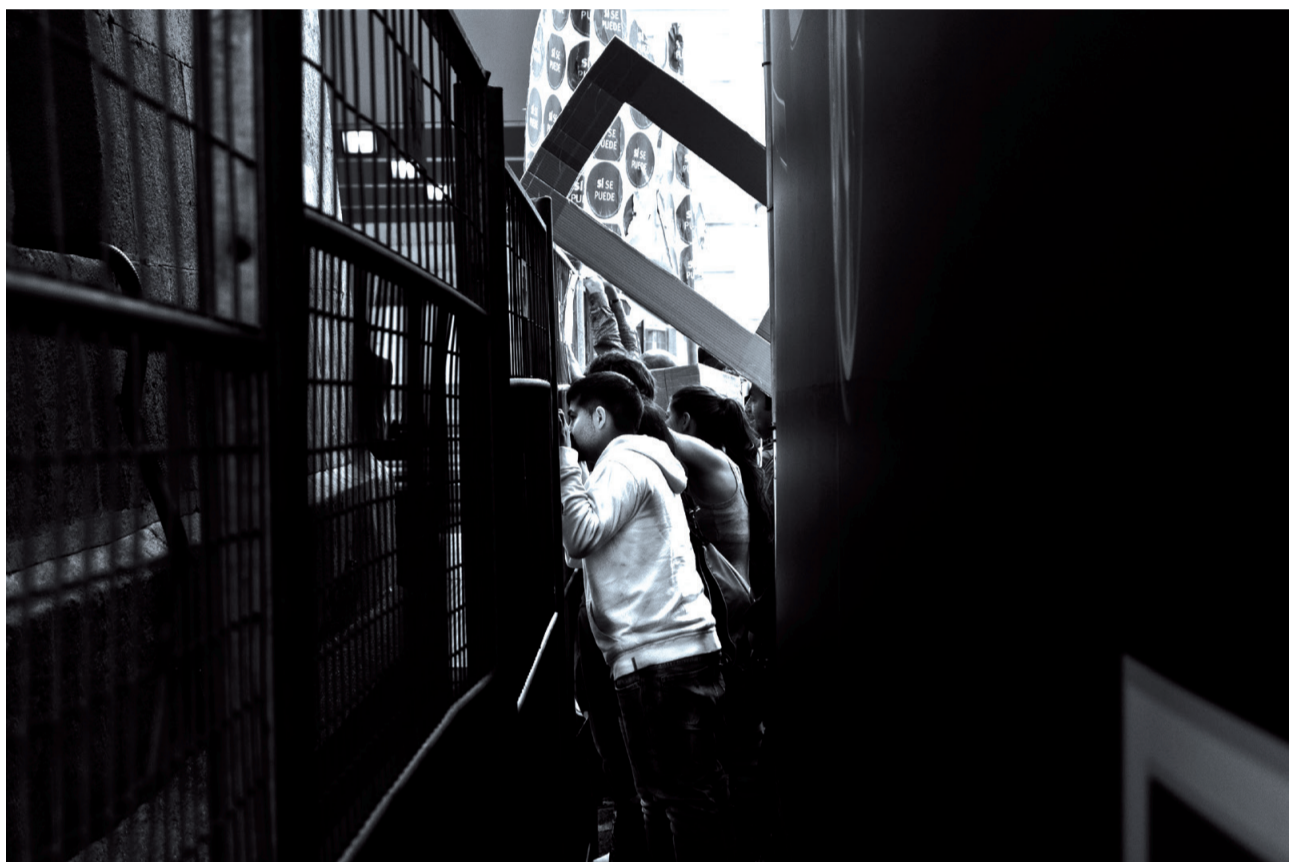
Ara fa sis anys que la PAH va néixer a Barcelona amb la intenció de donar una resposta ciutadana a la situació d'aquelles persones que, ja llavors, començaven a no poder pagar la hipoteca i veien com el banc els podia reclamar un deute elevadíssim, fins i tot després de perdre l'habitatge. Des de llavors la PAH ha anat creixent i actualment articula més de 226 nodes en tot l'estat, en els quals persones di-

rectament afectades i persones solidàries s'organitzen juntes per denunciar i canviar aquesta situació. En aquests anys la PAH ha aturat milers de desnonaments i ha real·lotjat moltes famílies afectades per la bombolla immobiliària i la crisi en pisos recuperats, per tal de garantir el dret a l'habitatge per a tothom.

Per això, la PAH Barcelona obre el seu local a tots els veïns i veïnes de Barcelona, siguin afectats o persones que vulguin col·laborar partici-

par-hi. El col·lectiu s'organitza en diferents grups i assemblees: dillunsfa l'assemblea de benvinguda, dimarts les coordinacions i divendres—quinzenalment—l'assemblea de negociacions col·lectives

Més informació:
<http://pahbarcelona.org/c/Leiva,44>

Protesta de la PAH a Plaça Espanya.

JES ORQUADI/ARXIU

Can Vies denuncia persecucions i intimidacions per part del Districte i la Guàrdia Urbana per aturar la reconstrucció

Can Vies, Sants

El Centre Social Autogestionat Can Vies, en procés de reconstrucció des del 31 de maig de 2014 —data en què es va tornar a okupar l'espai després de que el Districte de Sants-Montjuïc demanés l'execució del desallotjament i iniciés l'enderroc de l'edifici—, fa mesos que denuncia les pràctiques i amenaces dutes a terme pel Districte i el cos de la Guàrdia Urbana per aturar la reconstrucció.

Durant els darrers mesos, les de-

claracions dels càrrecs polítics responsables de l'actual estat del Centre Social es limitaven a apuntar que les obres s'estan duent a terme sense el corresponent permís, i a assenyalar que per aquest motiu havien de ser aturades. Cal recordar, que la competència de concedir el permís d'obres recau en l'administració.

D'altra banda, la Guàrdia Urbana ha fotografiat i identificat a diferents persones que treballaven per la rehabilitació de l'espai, intentant entrar a l'edifici en més d'una

ocasió sense la corresponent ordre judicial que ho permetia. El 19 de desembre van bloquejar i endur-se el camió formigenera que Can Vies havia llogat per arreglar els forats que va deixar el Districte al terra de l'antiga Capella després del desallotjament.

La persecució que la Guàrdia Urbana està fent a Can Vies ha anat en augment, implicant també als diferents proveïdors que subministren material a Can Vies. Hem tingut coneixement que, com a mínim, dues empreses de material de

construcció han rebut pressions de la Guàrdia Urbana amb l'objectiu de conèixer les dades de les persones i entitats que estan comprant el material. En aquestes empreses el cos policial s'hi ha presentat de paisà amb actitud intimidatòria —fins i tot han arribat a colpejar la persiana d'un dels establiments— i han obligat als botiguers a cedir dades personals fent-se valdre de la placa, però sense dur cap ordre judicial. Nou anys més tard del muntatge polític del 4F la corrupció policial està començant a sortir a la llum,

però tot i així els abusos de poder segueixen estant a l'ordre del dia.

El ritme de les obres del CSA Can Vies s'està veient afectat arrel d'aquests fets, però l'assemblea del Centre Social declara que tot i les traves, la reconstrucció segueix endavant i que actualment s'han pogut arreglar ja tots els terres de la planta baixa i la meitat dels de la primera planta de l'edifici, i que poc a poc comencem a realitzar-hi activitats on totes hi sou convidades.

Tens un negoci a Sants?

**Anuncia't
a La Burxa!**

Consulta les tarifes a laburxa.cat
o escriu-nos a laburxa@gmail.com

Parlem per FER

i
FEM PARLAR

* 32 pàgines
* actualitat + reflexió
* + de 1300 subscriptores
* + de 80 punts de venda

www.setmanaridirecta.info

FO BAR

Cafes + Tes
Birres + Copes
Amanides + Tapas + Entrepans
El Barca en pantalla gegant
Exposicions + Terrassa

Plaça Osea, 12 - 08014 Barcelona
T. 691 55 63 28 * www.fo-bar.com

KOITTON
CLUBS

C. ROSSENDARÚS, 9

La Lleialtat Santseca avança

Carles Baiges, Sants

Des dels últims mesos, quan veïns i veïnes caminen pel carrer Olzinelles, topen amb una gran obra que fins hi tot talla el trànsit per treballar amb gran maquinària. El passat dilluns 26 de gener les entitats del barri van poder observar, aquest cop des de dins, com avancen les obres per adequar l'edifici de La Lleialtat Santseca en un nou equipament veïnal. La visita va estar acompanyada de personal del Districte així com de tècnics d'H Arquitectes —l'equip responsable del projecte—. Tot i que només es va poder accedir a la planta baixa de l'edifici per qüestions de seguretat, les persones assistents van poder observar com ja s'havien realitzat la major part d'enderrocs necessaris per deixar pas als nous espais, a la vegada que s'havien reforçat les parts més interessants de l'edifici. Trobareu un reportatge fotogràfic de Josep Molins i Salip i de Jordi Soler a la web de la Plataforma www.lleialtat.cat. L'edifici original va ser aixe-

Visita a les obres de la Lleialtat Santseca.

CARLES BAIGES

cat el 1927 per la cooperativa obrera La Lleialtat Santseca. Tot i que moltes encara el recorden perquè va allotjar la fàbrica de torrons Viar i la sala de ball Bahía. És propietat de l'Ajuntament des de 2006 i des de 2009 hi ha una platafor-

ma que en reclama la seva rehabilitació com a espai obert a la ciutadania que recuperi els seus usos associatius, culturals i cooperatius. En aquell moment es va obrir un procés participatiu que va ser el que va decidir els usos i els espais

necessaris que l'Ajuntament va incorporar al projecte final. També va definir el tipus de gestió que volien les entitats, alineat amb la Plataforma de la Gestió Ciutadana que agrupa diferents equipaments de Barcelona gestionats per enti-

tats del propi barri.

Les entitats van poder conèixer més detalls del calendari amb la posterior comissió de seguiment que va tenir lloc al Districte el 2 de febrer. Degut al grau de dificultat de les obres que s'hi estan duent a terme l'edifici no estarà llest fins a febrer de 2016, i no podrà obrir les portes al públic fins a juny del mateix any.

Al mateix temps torna a prendre força el moviment al voltat de l'antiga cooperativa, que aquest febrer ha reprès les seves reunions. Tot i que des de l'Ajuntament s'assegura que hi ha voluntat de cedir-ne la gestió un cop acabades les obres, des de la Plataforma es recorda com aquest últim any l'Harmonia, un projecte molt similar al barri de Sant Andreu situat a l'antiga fàbrica Fabra i Coats, va haver de lluitar aferrissadament perquè es complissin les promeses de gestió ciutadana.

La propera trobada serà el 17 de març a les 19.30h al Centre Social de Sants, just davant de l'edifici de la Lleialtat, on es convidarà a qualsevol persona o col·lectiu interessat en el projecte.

Un viatge per les cuines del món

La Taula intercultural de Sants, conjuntament amb l'Associació Cultural La Lotteria, organitza un taller de cuina que, a més de tastar gustos i costums de vuit indrets del món, es convertirà en un espai de convivència i intercanvi cultural.

Mercè Esteban, Sants

Sota el nom "Viatges per les cuines del món" la cuina —que posarà a l'abast l'Associació Cultural La Lotteria— obre fronteres a la descoberta de noves textures, aromes, sabors i costums per crear un llenguatge proper, comú i, per tant, divers. A cada trobada un cuiner que pertany a alguna

entitat, compartirà l'elaboració d'un plat propi del seu lloc d'origen; cada sessió es clourà amb la degustació d'aquest plat al local de la mateixa Associació Cultural La Lotteria acompanyats de tots aquells membres de les entitats que han decidit participar-hi, i ser presents a la preparació culinària.

A partir del 10 de febrer fins al 31 de març, cada dimarts es podrà conèixer els ingredients socials i culturals i els seus processos d'elaboració de la cuina catalana amb els Castellans de Sants, la cuina amazig amb Amazan. Promoció Sociocultural i desenvolupament; la cuina punjab amb Sher-E-Punjab Bhangra Barcelona; la cuina del Camerun amb Le Grand Ndé; la cuina del Marroc amb l'Associació Ibtissama; la cuina ghanesa amb l'Associació de Ghanesos de Catalunya; la cuina xinesa amb l'Associació de Intercambio Cultural China-Espanya i la cuina mexicana amb La Lotteria.

Per tal de participar-hi les interessades cal que reservin plaça al local de l'Associació Cultural La Lotteria.

Durant les trobades es farà un recull de fotografies que, juntament amb les receptes i una breu informació de cada entitat, es convertirà finalment en una revista digital per consultar.

Un membre de la taula intercultural hi posa molta esperança en aquest projecte ja que considera que "els principis de confluència i convivència a partir de la participació conjunta intercultural, partint des de la mateixa posició, es pot dur a terme amb intensitat amb aspectes tant propis com són la gastronomia, les expressions artístiques i corporals i les converses, elements expressius de les persones i les comunitats".

Viatge per les cuines del món

Molt més que un taller de cuina: un espai de convivència i intercanvi cultural

Viatja per la cuina, els gustos i els costums de 8 indrets del món: a cada trobada un cuiner/a diferent compartirà l'elaboració i es podrà degustar un plat exquisit del seu lloc d'origen.

Taller Viatge per les cuines del món
QUAN: del 10 de febrer al 31 de març del 2015
8 sessions: els dimarts de 19 a 21 h
ON: Assoc. Cultural La Lotteria (Finlàndia, 15)
INSCRIPCIONS: Assoc. Cultural La Lotteria (Finlàndia, 15).
Tardes de 18 a 21 h
PREU: 19 €
Places limitades

Organitzat per:
secretariat
TAULA INTERCULTURAL

Amb el suport de:
Ajuntament de Sants-Montbau
Departament de Cultura
Departament de Benestar Social i Família

la Ciutat Invisible
Cooperativa Autogestionària
COMUNICACIÓ GRÀFICA
Et sents invisible? Nosaltres t'ajudem...
LLIBRERIA CRÍTICA
Més que una llibreria al cor del barri...
RECERCA & INTERVENCIÓ
La memòria de l'ahir, les propostes pel demà...
www.laciutatinvisible.coop
C/ RIEGO 35 BAIKOS 08014 (BCN) 93 298 99 47

Pizzeria Ristorante Putxinel·lis
Menú migdia 10€
Menú pizza 8€
Servei a domicili
Carrer de Salou, 23. 080014
Tel. 936112485 - 616807668
Horari: de 13.30 a 16h i de 20.30 a 24h
Dilluns tancat tot el dia - Dimarts matí tancat
www.restaurantepubdnells.com

EL TEU BARRI, LA TEVA COL·LA
CASTELLERS de SANTS
www.borinots.cat

CASAL INDEPENDENTISTA de Sants Jaume Compte
Carrer Muntadas, 24,
08014 Sants, Barcelona, Països Catalans
www.cis-jaume Compte.cat
o visita'ns al Facebook i al Twitter

EL TEU DENTISTA DEL BARRI

Dr. Marça Solanas i Esquerra
ODONTÒLEG Col. num. 2325
Carrer d'Olzinelles, 96, 1r.
08014 BARCELONA
Tel. 93.332.04.19
mail: msolanasdentist@infomed.es

Quan la por canvia de bàndol

Divendres 6 de febrer de 2015: 9 anys i dos dies després dels fets del 4F —recollits al documental Ciutat Morta— i primer aniversari de La Tragèdia del Tarajal, —que és com es coneix la mort d'almenys 15 persones per l'acció de les pilotes de goma i el gas lacrimogen llençat per la Guàrdia Civil espanyola contra un nombrós grup que intentava creuar nedant la frontera amb Ceuta—. Aquest va ser el dia escollit per celebrar un acte de denúncia als muntatges policials, la impunitat i la repressió, que va omplir les Cotxeres de Sants amb més de 1.000 persones i que va tenir la capacitat d'unir una àmplia mostra dels casos repressius a nivell català i estatal, sense obviar tots aquells que són viscuts per persones sense un accés tan directe a xarxes de solidaritat i eines per fer sentir la seva veu.

Els fets es van narrar des de l'experiència viscuda i des d'entitats, col·lectius, moviments i professionals vinculades a xarxes de suport mutu. Amb la força de la unitat que es respirava a Cotxeres, les assistents van escoltar amb emoció els testimonis que parlaven sobre el 4F, l'Alfon, les preses de l'Operació Pandora, la sindicalista Laura Gómez, les repressaliades per l'Efecte Can Vies i la impunitat de l'assassinat de Pedro Álvarez, recordant les accions i reivindicacions que es duen a terme des de Rereguarda en Moviment, Stop Bales de Goma, Tanquem els CIE i Justícia Juan Andrés.

En la intervenció final, Jesús Rodríguez, periodista de La Directa, va assenyalar els responsables dels muntatges i la impunitat: el poder judicial, polític i policial, amb la complicitat dels mitjans de comunicació i la "casta mediàtica de periodistes que serveixen als seus caps per interessos". Davant d'aquest panorama, va recordar les petites victòries entre les abraçades i somriures de la gent que s'ha anat sumat al llarg del camí duent a terme accions per a trencar la por i aconseguir el que comença a ser una realitat: que la por canviï de bàndol.

DESMUNTANT EL 4F

"Cal seguir en la lluita, és important no pensar-nos com a víctimes del sistema, perquè la victimització desempodera"

Diana J. Torres, amiga de Patricia Heras

"Totes les institucions han protegit aquest muntatge. Portem 9 anys denunciant això"

Mariana Huidobro, mare de Rodrigo Lanza

Nou anys després, els silencis, la impunitat, la corrupció, i tot el dolor al voltant del 4F, han sortit a la llum amb el documental Ciutat Morta, sense oblidar la mobilització i la lluita de moltes persones que, durant tot aquest temps, no han parat de denunciar la injustícia, la manipulació, les mentides i els muntatges associats a aquest cas.

"Ha valgut la pena la lluita de tots aquests anys, malgrat el silenci que hem obtingut com a resposta", deia Mariana Huidobro, mare de Rodrigo Lanza —principal condemnat—, moments abans de començar la manifestació de solidaritat del passat dimecres 4 de febrer.

Ciutat Morta ha ajudat a trencar el silenci. Però el 4F no és un cas aïllat, "no és una poma podrida, és tot el cistell", i amb aquest reportatge des de LA BURXA també volem contribuir a deixar-ne testimoni, sense pretensió de ser exhaustius perquè malauradament els in comptables casos d'abusos i muntatges policials ho farien impossible.

Podeu veure el documental Ciutat Morta a <http://metromuster.cat/>

Manifestació en suport dels afectats del 4F

ENRIC CATALÀ

LLIBERTAT PER L'ALFON

"El discurs antirepressiu que hem de tenir ha de ser carregat d'alternatives a l'actual model perquè tots els casos d'abusos policials van contra els desfavorits de la societat"

Alfon, condemnat vaga general 14N

L'Alfonso Fernández Ortega, conegut com a Alfon, un jove antifeixista de Vallecas (Madrid), ha estat condemnat a 4 anys de presó per tinença d'explosius durant la vaga general del 14 de novembre de 2012. Des del principi, Alfon ha denunciat que el procés judicial ha estat condicionat per motius polítics i ideològics. La Plataforma por la Libertad de Alfon ha repetit reiteradament que es tracta d'un muntatge policial contra totes les persones que participen de les protestes socials per la defensa dels drets i les llibertats.

[<https://alfonlibertad.wordpress.com/>]

REREGUARDA EN MOVIMENT

Rereguarda en Moviment és una plataforma solidària contra la repressió, que vol servir d'eina per donar suport legal, econòmic i psicosocial a totes les repressaliades i enfrontar els processos judicials i les seves derivacions psicològiques.

També és un espai de confluència de les diverses sinèrgies sorgides de la societat civil amb l'objectiu de portar a terme accions concretes per donar resposta a les ofensives repressives a través de la solidaritat i el suport mutu.

[rereguardaenmoviment.org/]

STOP BALES DE GOMA

"En les sessions de la comissió parlamentària per estudiar l'ús dels materials antiavalots ens va quedar clar que qui prenia les decisions sobre la política a seguir pel Departament d'Interior no eren els polítics, sinó els comandaments dels Mossos d'Esquadra"

Carles Guillot,

Associació Stop Bales de Goma

Stop Bales de Goma va néixer el setembre de 2010 per denunciar els morts, ferits i mutilats per l'impacte de les bales de goma. Les dades parlen per si soles: 9 morts des de la transició, l'últim Iñigo Cabacas a Bilbao; 30 persones han perdut un ull a Espanya des del 1990 - 7 d'elles a Catalunya entre el 2009 y 2012-. La velocitat dels projectils de 90 grams és de 720 km/h - 590 segons els Mossos d'Esquadra -, quan 190 km/h és el límit màxim de velocitat per a que un projectil sigui letal.

A partir del 30 d'abril de 2014, el ple del Parlament va prohibir l'ús de les bales de goma. Tot i així, des de Stop Bales de Goma es considera una victòria insuficient, ja que no s'ha produït cap qüestionament dels cossos policials i s'ha introduït nou armament que pot ocasionar greus lesions.

Així, diferents organitzacions han començat una campanya contra la possibilitat d'incorporar l'ús de les pistoles elèctriques "Taser" per part d'algunes unitats de Mossos d'Esquadra, de les que ja en disposen diverses policies locals d'arreu de l'Estat Espanyol, entre elles 30 i 50 cossos de policia local a Catalunya. Les pistoles Taser són armes paralitzants que descarreguen electricitat sobre la persona per a immobilitzar-la momentàniament. Malgrat que se les cataloga com a armes no letals, Amnistia Internacional recull en el seu informe de l'any 2007 la mort de 269 persones als Estats Units, de juny del 2001 a juny del 2007, i de 15 persones al Canadà, després d'haver rebut descàrregues d'aquestes armes.

[<http://stopbalesdegoma.org/>]

OPERACIÓ PANDORA CONTRA EL MOVIMENT ANARQUISTA

El 16 de desembre de 2014 la policia va entrar a 14 cases i centres socials per fer registres i detenir a 11 persones anarquistes a Barcelona, Sabadell, Manresa i Madrid, per ordre de l'Audiència Nacional. A les detingudes se les va vincular amb Mónica i Francisco —en presó preventiva des de 2013—, i a set d'elles se'ls hi va decretar presó preventiva sota l'acusació d'organització terrorista.

Actualment es troben en llibertat sota fiança i amb mesures cautelars. Des del Grup de Suport de les Preses de l'Operació Pandora es denuncia una persecució ideològica cap al moviment anarquista, es defensa que l'únic terrorista és l'Estat amb les seves polítiques repressives, i es llença una crida de suport i solidaritat amb les repressaliades.

[<https://efectopandora.wordpress.com/>]

Operació Pandora

SERGI RUGRAND

TANQUEM ELS CIE

“Durant el 2014 almenys 3.400 persones han mort a la frontera sud de la Unió Europea. De 1993 a 2014 el balanç és d’almenys 30.000 persones mortes o desaparegudes”.

Andrés García Berrio, Tanquem els CIE

La Campanya Tanquem els CIE vol treure a la llum la realitat dels Centres d’Internament d’Estrangers (CIE); presons en que es priva de llibertat a persones immigrants per no “tenir papers” i d’on en poden sortir amb una ordre d’expulsió o ser deportades directament. Els abusos policials i les vulneracions de drets al seu interior són una realitat quotidiana, com ho són els maltractes a les deportacions. Cal recordar la mort de Mohamed Abagui, a la cel·la d’aïllament del CIE de Zona Franca, el maig de 2010, la d’Idrissa Diallo, el 6 de gener de 2012, per falta d’assistència sanitària, i la d’Aramis Manukyan, el desembre de 2014, també a la cel·la d’aïllament on va ser colpejat. A més de la d’Osamuyi Aikpitanyi, que va morir asfixiat el 2007 pels escoltes policials en un vol de deportació, i les moltes altres persones mortes o torturades als CIEs de tot Europa i del món.

Molts més noms de persones mortes i desaparegudes s’obliden en les fronteres, en les valles, en els deserts, en el mar. Com el d’Oumar, Larios, Joseph, Armand, Daouda, Ibrahim, Ousman, Nana, Jeannot, Yves, Samba, Youssouf i el de tres persones més sense identificar, que van ser assassinades el passat 6 de febrer de 2014 a mans de la Guàrdia Civil a causa dels impactes de pilota de goma i gasos lacrimògens que els van llençar quan intentaven creuar nedant la frontera de Ceuta per la zona del Tarajal.

Tanquem els CIE i altres col·lectius de la ciutat volen denunciar el règim de fronteres que produeix aquestes morts, així com l’exploació, la negació de drets, el racisme, la por i l’amenaça constant amb que viuen les persones migrants.

[<http://tanquemelscies.blogspot.com.es>]

Massa crítica pels assassinats del 6F a Ceuta

SERGI RUGRAND

LAURA GÓMEZ IMPUTADA PER LA VAGA GENERAL DEL 29M

Laura Gómez, sindicalista de la CGT, va entrar 23 dies a presó preventiva per la crema de bitllets falsos davant la Borsa de Barcelona durant la jornada de vaga general del 29 de març de 2012. La plataforma Laura Llibertat prou repressió! va denunciar que cap motiu justificava la seva detenció, i encara menys el seu ingrés a presó, la qual cosa suposa un clar abús de poder.

[<https://lauralibertat.wordpress.com/>]

ENCAUSADES PER L’EFECTE CAN VIES

“Vull apel·lar a la victòria col·lectiva que ha suposat reconstruir Can Vies”

Irene Jaume, membre de l’Assemblea de Can Vies

Amb la força de la solidaritat, milers de persones van defensar, el maig de 2014, el CSA Can Vies davant l’intent de desallotjament i enderroc per part de l’Ajuntament. Després d’una setmana de concentracions, manifestacions i marxes de suport diàries a tot el territori català i també a altres punts de l’estat, es va aconseguir començar la reconstrucció del centre social, un procés que encara avui continua viu. La solidaritat i la lluita va anar acompanyada, però, de la repressió: més de 200 persones van ser agredides pels Mossos d’Esquadra durant les mobilitzacions, 86 van ser detingudes i dues empresonades preventivament durant un mes.

Els primers judicis han començat aquest mes de gener, amb el resultat, de moment, de quatre condemnes —la més elevada de tres anys i nou mesos de presó— i una absolució. La solidaritat s’ha fet sentir cada dia de celebració dels judicis davant l’edifici de la Ciutat de la Justícia a la Zona Franca, i continuarà durant els judicis encara pendents.

[<http://canvies.barrisants.org/can-vies/>]

Concentració en suport a les encausades per l’Efecte Can Vies

SERGI RUGRAND

JUSTÍCIA PER JUAN ANDRÉS BENÍTEZ

“Cal reconèixer tota la gent anònima que s’enfronta a les actuacions repressives”

Iñaki García, Campanya Justícia Juan Andrés

Juan Andrés Benítez moria el 5 d’octubre de 2013 a causa dels cops dels Mossos d’Esquadra al barri del Raval. L’Audiència de Barcelona ha decretat que l’“excessiu ús de la força, no només en quant a la intensitat sinó també a l’extensió temporal” dels Mossos va ser un dels factors que va provocar l’aturada cardíaca de Benítez. I, més enllà del que digui la “Justícia”, els veïns i veïnes van ser testimonis de la desmesurada i brutal pallissa sobre Juan Andrés, com passa quotidianament sobre altres veïns i veïnes del barri.

La plataforma Justícia Juan Andrés ha omplert, des d’aleshores, el barri del Raval i tota la ciutat d’accions i manifestacions de solidaritat i de denúncia, i ha fet d’aquest cas una punta de llança contra els abusos policials, una realitat quotidiana al Raval, que forma part, a més, d’una estratègia repressiva i de por cap a la transformació d’un barri, l’anomenada gentrificació. Així ens ho expliquen des de la Plataforma: “aquesta mort és conseqüència de les estratègies de repressió i estigmatització del nostre barri per afavorir la renovació dels veïns i atraure’n altres de nous amb major poder adquisitiu que encaixen amb l’anomenada marca Barcelona”. O com deia Iñaki García a l’acte de Cotxeres: “matar a Juan Andrés va ser intentar doblegar un barri, un lloc on els diferents i els rebels podien conviure amb els iguals”.

Un any després, el 5 d’octubre de 2014 l’Assemblea del Raval ocupava un solar abandonat al carrer Aurora, on va ser assassinat Juan Andrés Benítez, un espai que van convertir en una àgora en el seu nom, en commemoració a la seva mort, i per a ús de la comunitat. Demanar justícia per Juan Andrés Benítez és demanar justícia per tot un barri.

[<https://juanandresbenitez.wordpress.com/>]

22 ANYS D’IMPUNITAT PER L’ASSASSINAT DE PEDRO ÁLVAREZ

“No ha estat la mort del meu fill, ha estat l’assassinat del meu fill a mans de la policia”

Juanjo Álvarez, pare de Pedro Álvarez

La Plataforma Pedro Álvarez és el moviment contra l’abús de poder més antic de tota Europa. Fa 22 anys, Pedro Álvarez acompanyava a la seva parella Yolanda a casa quan un cotxe que circulava a gran velocitat va estar a punt d’atropellar-la. Això va desencadenar una discussió que va finalitzar amb la mort a trets del jove de 20 anys per part del conductor. Dies més tard van detenir a José Manuel S.F., policia nacional, com a presumpte autor dels fets, però va ser exculpat “per falta de proves concloents”, malgrat totes apuntaven contra ell.

El setembre de 1996, Juan José Álvarez, pare del jove, va començar una vaga de fam i va recollir 5.000 firmes per a l’obertura del cas, dos mesos més tard es va produir el sobreesment del cas amb noves línies d’investigació i l’any 2000 l’Audiència Provincial va tornar a arxivar el cas, el qual està ara apunt de prescriure.

[<http://plataformapedroalvarez.com/>]

SERGI RUGRAND

Accions de la plataforma Pedro Alvarez

SERGI PUJOLAR

“Els periodistes s’han dedicat a fer de mercenaris de la informació, a copiar i enganxar la informació que els passaven els polítics”
Jesús Rodríguez: periodista de La Directa

Ciutat Morta, una esquerda en el poder mediàtic

Control i esquerdes en els mitjans de comunicació massiva

César Rojo

El control dels mitjans de comunicació

D'acord amb Edward S. Herman i Noam Chomsky, en el seu famós llibre "Manufacturing Consent" ("La Fabricació del consentiment"), publicat el 1988, els mitjans de comunicació massiva estan controlats per les elits polítiques i econòmiques d'ideologia capitalista.

Aquest control de les elits capitalistes ha imposat dues estructures importants en els *mass media*. En primer lloc, el predomini d'una estructura corporativa. Amb aquest tipus d'estructura, les empreses mediàtiques estan en mans d'executius més que de periodistes. Sobre això, Ryszard Kapuscinski, en el llibre "Els Cínics no serveixen per a aquest ofici", diu:

"Jo mai he estat director, però sé que avui no cal ser periodista per estar al capdavant dels mitjans de comunicació. En efecte, la majoria dels directors i dels presidents de les grans capçaleres i dels grans grups de comunicació no són, de cap manera, periodistes. Són grans executius".

En segon lloc, les elits capitalistes han imposat una estructura de contingut mediàtic amb dues característiques principals. D'una banda, una narrativa mediàtica centrada en la publicitat i l'entreteniment (l'espectacle i el sensacionalisme). Sobre aquest aspecte, l'investigador José Manuel Burguño diu (en el llibre *Qüestió de Confiança*, 2010):

"Efectivament, la tendència general apunta a una major tolerància cap al sensacionalisme i el periodisme espectacular, de manera que cada vegada es privilegien els temes sensacionalistes i es busquen els titulars impactants per cridar l'atenció d'uns lectors cada vegada més saturats d'estímul forts".

D'altra banda, s'ha imposat un discurs periodístic manipulat que omet o mitiga allò que afecta els interessos polítics i econòmics de les elits —anàlisi crítica, denúncies de corrupció, explotació, discriminació, injustícies, etc.—

Els periodistes i analistes de mitjans, David Edwards i David Cromwell —fundadors de *mediatrans.org*— assenyalen que quan un mitjà difon informació que no s'ajusta als interessos de les elits, el mitjà pot perdre contractes de publicitat —governamentals o empresarials— o bé pot ser obligat a acomiadar els periodistes que van publicar informació "inadequada" per a les elits —veure els casos que al respecte han recopilat Edwards i Cromwell en el seu llibre "Els Guardians del Poder. el mite de la premsa progressista", 2011, i el llibre de Pascual Serrano, "Desinformació. Com els mitjans oculten el món", 2013—.

En resum, el control dels mitjans de comunicació massiva per part de les elits polítiques i econòmiques és el que dona lloc a una "fabricació del consentiment", com assenyalen Herman i Chomsky. És a dir, a la creació d'un discurs mediàtic que ens diu què consumir, què pensar, què preferir. Un discurs que, sigil·losament, ens envolta i marca el ritme dels nostres passos, idees i emocions.

Esquerdes en el sistema dels mitjans de comunicació

El poder dels mitjans massius és tan gran que no podem fer-hi res?

El poder dels mitjans té els seus límits i, fins i tot, com diu l'investigador dels mitjans Xavier Giró, existeixen i és possible generar esquerdes en el predomini dels mitjans de comunicació massiva.

Aquestes esquerdes poden produir des de dins i fora dels mitjans massius. En el primer cas, Giró assenyalava (a l'article "Discursos i esquerdes en política", 2010):

"Els grans mitjans [...] no operen sempre com a instruments de propaganda d'un sistema de dominació, tot i que les excepcions no siguin extraordinàriament nombroses".

"Hi ha, per exemple, mitjans —i periodistes— que habitualment alineats amb governs socialistes van reaccionar en el seu moment de forma crítica contra algun dels seus ministres i alts càrrecs implicats en la guerra bruta dels GAL (Grups Antiterroristes d'Alliberament) (1983-1987). En altres ocasions, es van oposar a certs projectes de llei —sobre immigració, per exemple—. O n'hi ha que, donant el seu suport a governs conservadors que van participar en la segona guerra de l'Iraq (2003), van

publicar, però, nombrosos articles en contra de la gesta bèl·lica".

"Per descomptat, tot aquest altre tipus d'informació no és hegemònic, ni molt menys, en els grans mitjans, simplement està comprovat que té una certa presència, que hi ha unes esquerdes en el discurs dels mitjans en què apareix".

Les esquerdes en el discurs dels mitjans també es poden generar des de fora. En aquest cas, és fonamental el paper dels moviments socials i els grups de protesta. Des de sempre, els activistes dels moviments socials han recorregut als instruments comunicatius —pamflets, comunicats, cartes públiques, etc.— per donar a conèixer les seves lluites i convocar activitats de protesta com ara manifestacions, concentracions, i altres formes d'acció social.

L'ús dels instruments comunicatius ha tingut diferents etapes en la història dels moviments socials. En les últimes dècades, hi ha hagut una important implicació de persones i grups d'activistes en la construcció d'instruments comunicatius de caràcter alternatiu, independent i autogestionari.

D'aquesta manera, han sorgit ràdios lliures, comunitàries, revistes i diaris alternatius, i projectes de televisió independent. El conjunt d'aquests mitjans, encara que petits i amb un públic reduït, han construït un discurs mediàtic dissident, que funciona com una fissura: per protestar, per cridar i denunciar l'abús de poder i la injustícia social; és a dir, constitueix una esquerda que des de fora mina el predomini dels mitjans massius de comunicació.

D'acord amb la investigadora Guimar Rovira, avui dia, un factor

que li ha donat un impuls clau al discurs mediàtic generat des dels moviments socials és l'ús de les tecnologies de la informació desenvolupades a Internet. A l'article "Moviments socials i comunicació: la xarxa com a paradigma" (2012), Rovira assenyalava el següent:

"Les tecnologies de la informació són eines poderoses que reforcen les pràctiques de participació i alhora faciliten la creació d'una cultura activista més horitzontal [...] sense necessitat d'una estructura organitzativa centralitzada".

No obstant això, també indica:

"És il·lusori creure que Internet distribueix el poder simbòlic o que, un cop connectada, la gent està en la posició de fer-se sentir. Només una fracció ínfima dels missatges té impacte en un espectre ampli d'usuaris. Internet ofereix el potencial de la irrupció de la revolta, però sempre dependrà del context històric i polític específic perquè una informació sacsegi a la gent i es multipliqui i s'expandeixi".

Així, doncs, el poder dels mitjans massius té els seus límits i té esquerdes. Unes esquerdes que poden existir, o bé des de dins dels mitjans, o bé des de fora, al carrer, als barris, entre la gent que s'organitza i construeix els moviments socials i genera els seus propis mitjans de comunicació, alternatius, independents, o com vulguin anomenar-se, però sempre amb un esperit crític i de denúncia.

Ciutat Morta, un exemple d'esquerda en el poder mediàtic

Ciutat Morta, dirigida per Xavier Artigas i Xapo Ortega, és una pel·lícula que narra el cas del 4F. Una història

d'injustícia, de violència policial i impunitat. En els seus inicis, Ciutat Morta va ser una pel·lícula que es va distribuir sobretot en l'ambient dels moviments socials —en centres socials, en petits espais independents—.

No obstant això, gràcies a la perseverança dels directors, a l'impuls i el suport de diversos col·lectius i organitzacions socials, i a l'ús efectiu de les xarxes socials —facebook, twitter, etc.—, la pel·lícula va aconseguir penetrar i posicionar-se dins del sistema dels mitjans de comunicació massiva —en aquest cas a la televisió pública de Catalunya—.

En altres paraules, es pot dir que Ciutat Morta és un tipus d'esquerda que es va construir des de fora, en el món dels moviments socials, i que després es va convertir en una esquerda dins dels mitjans massius.

La història i l'anàlisi de Ciutat Morta, com esquerda que va néixer, va créixer i va fer esquinçar el sistema dels grans mitjans, encara estan per fer. És una història que potser comptaran sociòlegs, historiadors o especialistes en mitjans de comunicació.

No obstant això, el més important ara és que Ciutat Morta es reproduïxi. Que no cessin les esquerdes. És tasca dels activistes i el periodistes crítics que generin i reproduïxin més esquerdes en el sistema: per protestar, per cridar i denunciar l'abús de poder i la injustícia social.

Il·lustració: MIKI

MARGEN ZERO “Degeneración”

David Vázquez

Nova edició dels lleidatans Margen Zero, en aquest cas un EP de quatre temes, aprofitant que el nou baixista, Xavier Esterrri (Terry) ha muntat el seu propi estudi de gravació al mateix local d'assaig (Nomad Studio), per on estan passant diverses bandes que es mouen al voltant de Lleida amb bons resultats d'enregistraments, com en aquest cas. El grup segueix amb la seva línia Punk-HC melòdic dels tres treballs anteriors. Tot el que han editat es pot escoltar i descarregar a <https://margenzero.bandcamp.com>. Aquest nou treball té la novetat d'algun toc metal com

en el primer tema que dona títol al EP "Degeneración" i més velocitat a "Fin de la doctrina" i "Los condenados". Amb un molt bon nivell musical, Margen Zero té com a particularitat unes veus que omplen de lletra les cançons més del que és habitual en el seu estil, fet que pot fer que el grup agradi més o menys. Després d'un 2014 bastant mogut en concerts, incloses dues visites a Madrid, i les quatre províncies catalanes, destacant el de Salamanca amb Habeas Corpus, esperen seguir actuant al 2015. Sort!

Panxo-Trinx

MUSICA

MMHC “Terra Ferma”

David Vázquez

MMHC, o el que és el mateix, Memento Mori Hard Core, és un grup format al 2010 pels voltants de Lleida. Compten amb dos veterans que van coincidir durant anys a La Carniceria, el cantant Miki i el guitarrista Coli i dos joves amb experiència en grups com Silk Garden o Cuatro Peras; el bateria Tarro i el baixista Arnau. Han barrejat al mateix grup la Old i el New School del HC, estil no gaire habitual a la Catalunya interior. Després de la maqueta "Tot a terra" i l'EP "100% mala llet catalana" —com solen definir la seva música—, acaben d'enregistrar el seu primer treball "Terra Ferma", que de moment està en descàrrega gratuïta a la seva web i bandcamp, a l'espera de poder editar-se durant el 2015

de manera autogestionada. En total dotze temes on a banda de hardcore, hi ha lloc pel metall, el punk-Oi! o tocs stoner i oock escandinau —una de les poques versions que han fet en directe és de Turbonegro— tot amb lletres en català força reivindicatives de la llengua, poble o classe obrera i contra el sistema i la repressió. S'agraeix que hi hagi aquesta varietat musical, amb predomini de la velocitat en temes com "Parlen els carrers", "Som la teva gent", "Llibertat maltractada", "Comunicació" o "Som majoria"; altres inclouen ritmes menys ràpids i matxacons com "Part del sistema" o "Trenca". Per acabar, destacaria dos dels millors temes com són "Depèn de tu" i sobretot "Ball de bastons", on s'inclou alguna veu més melòdica i és, sens dubte, la cançó més rodona del disc.

Terra d'escudella
CUINA CATALANA ☆ WWW.TDK.CAT
C/PREMIÀ, 20 SANTS - BCN ☆ 93 422 16 13

NO MENGIS QUALSEVOL COSA
esmorzars
menú al migdia
braves i tastets
entrepans
taules i amanides
carta de nit

material sensible
fotografia

Tallers, cursos, rutes fotogràfiques.
Retrats, reportatges.
Fotografia d'estudi, arquitectura.
Articles artesans, àlbums, emmarcació.
Llibres, material fotogràfic, càmeres, i més...

materialsensiblefotografia@gmail.com
93 667 19 22 c/Riego, 43. 08014 Bcn.

ROIG
OLLE

“PEIXOS NOLLA”
Mercat de Sants,
parades 301 a 306 i 340 a 341

Telf: 93-339-55-57
SANTS

RACÓ HISTÒRIC

La Casa del Mossèn Pere Oliveras

Marta Sánchez Natera

La Casa del Mossèn Pere Oliveras s'ubicava al C/Sants núm. 214. Una finca construïda el 1860, restaurada al 1930 i enderrocada al 2013. Més d'un segle d'història on avui dia només queden

unes restes insignificants de què va ser la seva façana, el buit de l'espai que ocupava i la mostra física de com el pas del temps està esborrant les poques restes que ens queda.

Però, per què es pot considerar important aquella casa?

L'urbanisme de Sants, en tota la seva extensió, té un component important: els seus con-

junts urbans. Construccions que ens arrelen a la memòria històrica, cultural i sobretot social del nostre barri. La suma de tots aquests elements materialitzats en diverses construccions és el que anomenem patrimoni arquitectònic. Els edificis inscrits dins del Patrimoni Arquitectònic gaudeixen de diferents nivells de protecció segons la seva importància històrica-artística i dels seus elements ornamentals. La casa del Mossèn estava protegida com a Bé d'Interès documental (Nivell D). Aquest nivell de protecció és el més baix de tot al catàleg ja que, per les seves característiques, només és necessari conservar la documentació referent.

Diu la carta Europea del Patrimoni Arquitectònic que "cada generació dona una interpretació diferent del passat i s'extreu d'ell idees noves. Aquest capital s'ha anat construint durant segles: la destrucció de qualsevol dels seus valors acumulats ens empobreix i cap creació nova, per bona que sigui, compensarà la pèrdua." Ja des de ben jove, Mossèn Pere Oliveras va ser un fervent defensor del patrimoni santsenc i això es va poder percebre en la seva voluntat per conservar casa seva i la del costat, ja que entenia que eren de les darreres que quedaven d'aquella època al barri. Mossèn Pere no estava errat. L'evolució arquitectònica de la carretera de Sants, i sobretot, de l'entorn més proper a la finca, van fer que

els elements arquitectònics de la seva façana acabessin destacant per la seva singularitat.

La seva vinculació familiar amb la l'edifici i la seva vocació d'ajudar als pobres va fer que acabés exercint les tasques de la seva associació OFORS allà mateix. D'aquesta manera, va anar teixint sense ser del tot conscient un valor que va més enllà dels elements històric-artístic; el valor social. La imatge de Pere Oliveras com el Mossèn dels pobres quedarà, per sempre més, vinculada a aquella casa i la nostra memòria col·lectiva.

No va ser fins mesos després de la mort del Mossèn, el 2007, quan per decret eclesiàstic es va dissoldre l'associació OFORS. L'article 10 dels seus estatuts van legitimar que Càritas Diocesana de Barcelona fos el propietari actual. Cinc anys més tard, sense previ avis, l'administració atorgava a Càritas la llicència d'enderrocament, fent desaparèixer esgrafats, baranes, frisos, motlures, i amb ells, un valor que va més enllà del sentimentalisme que alguns polítics atorguen de forma exclusiva al patrimoni. Només les imatges, els documents i alguns testimonis recordaran el que hi havia en aquell solar tapiat al núm. 214 de carretera de Sants.

RELAT

APOSTA FLEXIBLE

Oriol Barras Gomez

L'altre dia em vaig trobar l'A. al metro. Feia dies que no el veia.

- Ei, què tal A.? - vaig saludar-lo.
- Tirant...

L'A. és un noi andalús de 21 anys que en fa un que sobreviu a Barcelona. Està estudiant català i es vol treure el carnet de conduir. A l'arribar a la ciutat va estar un parell de setmanes treballant a El Corte Inglés per la campanya de Nadal. Després d'algun mes a l'atur, va trobar feina reposant gènere a les estanteries d'un Carrefour i allà estava encara encadenant contractes de pocs mesos, per circumstàncies de la producció o per obra i servei.

- Com va per Pubilla Cases?
- Ja no hi visc. Bé, aniré a viure a Badal amb uns nois que estan a la uni. Era ara o mai, perquè a una botiga de La Maquinista m'han fet un contracte de sis mesos i em serveix de garantia. Aquest cap de setmana faig la mudança.
- Ostres! Ja no estàs al Carrefour, doncs?
- Què va! Vaig plegar, tio. 450 euros per sis dies a la setmana. Em tenien boig amb els horaris. Me'ls canviaven cada dia i en lloc de quatre hores sempre en feia sis o set. No podia ni anar a classe ni estudiar pel carnet.
- Que cabrons!
- Sí. Els vaig engegar. Allò no era vida. A sobre l'últim mes només em van ingressar 400 euros i el meu encarregat es va rentar les mans dient que no havia fet prou hores. Va ser massa. Saps el que faig jo amb 50 eu-

ros!?, un munt de coses. Ara m'han fet encarregat a una botiga de roba a La Maquinista després de dues setmanes, una de formació i una altra de prova.

- Encarregat? Sona millor que reponedor...

- Sí, bé. 600 euros per 30 hores a la setmana. Sis dies. Com a mínim tinc horari fixe, però estic sol i m'encarrego de vendre, arreglar la botiga, l'aparador, i controlar els estocs. Poca estona per tanta feina. A veure què tal.

- Ei, jo baixo aquí. Espero que el canvi de feina i de casa et vagin bé. Cuida't -em vaig despedir.

M'hagués agradat xerrar una estoneta més amb l'A. Vaig quedar una mica aixafat, tot i que se suposava que eren bones notícies. Notícies positives. Tot plegat semblaven apos-

tes més que no pas millores reals. Havia vingut per a treballar i viure i tot el que estava aconseguint eren feines mal pagades que només el permetien sobreviure.

Mentre enfilava rambla del Brasil cap a casa, vaig pensar que l'A. ho tenia molt difícil. Que com més temps passés fent aquesta mena de feines, més li costaria trencar el cercle viciós de la precarietat. Si aquest era el seu present, quin seria el seu futur?

Taverna
la banya

- carrer Vallespir, 23 - Sants -

No es reserva taula

24 €

MERCAT INTERCANVI HIVERN 2014

a Sants

Diumenge 21 de desembre 10h

Pl. Josep Pons (o Bonet i Muxi)

+ INFO intercanvis.sants.org/blog/

ESTAMPACIÓ SERIGRÀFICA

seriCIC

tèxtil i paper

Tintes Ecològiques

Serigrafia art-e-sana

Tirades PETITES (i grans)

serigrafiacic@opmbx.org

616 49 27 02

http://sericic.tumblr.com/

★ acceptem moneda social

Ja no ens alimenten molles!

28a Calçotada Popular Diumenge 1 de març PARC DE L'ESPANYA INDUSTRIAL

CASAL INDEPENDENTISTA de Sants Jaume Compte

28ª Calçotada popular de Sants
diumenge 1 de març al parc de l'espanya industrial

12:00 h. **Cultura popular**, traca inicial, colla bastonera i tabalers dels diables de Sants, taller de castells a càrrec dels Xiquets de l'El Vermut i plantada de parades

13:00 h. **Comencem a repartir calçots**, romesco, botifarra, patates al caliu, pa amb tomàquet, postres i beguda.

16:00h. **Concert "Taverners" i "La Fera Ferotge"**
 fent versions de l'Ovidi Montllor

Preu, 13€ i 11€ (per a sòcies anticipat el Casal, C/ Muntadas 24)

Ja no ens alimentem molles. Ja volem el pa sencer!

<http://cis-jaumecompte.cat>

FEBRER LLIBERTARI 2015

Dissabte 14 de febrer, 19:00h, Ateneu Llibertari de Sants
 Xerrada: "Les revoltes de Gamonal" a càrrec de veïnes de Gamonal.

Diumenge 15 de febrer, 11:30h, CSA Can Vies
 11:30h, Xerrada: "El perill de la islamofòbia i els reptes dels feminismes" a càrrec de Brigitte Vasallo.
 13:00h, Vermut + Concert de La Otra

Dijous 19 de febrer, 19:00h, Ateneu Llibertari de Sants
 Xerrada: "Petrojeros de Las Heras, la criminalització del movimiento obrero en Argentina" a càrrec d'un company argentí.

Divendres 20 de febrer, 17:00h, Pl. Màlaga (Bonet i Muixi)
 Xerrada: "Criança i alimentació infantil".

Dissabte 21 de febrer, 19:00h, Espai Obert
 Xerrada: "La Llei Mordassa, estratègia i resistència" a càrrec de Gabriela Serra.

Divendres 27 de febrer, 18:00h, Ateneu Llibertari de Sants
 Xerrada: "L'estratègia Universitària EU2015" a càrrec de l'Assemblea Llibertària de l'UAB.

Dissabte 28 de febrer, 12:30h, Pl. Joan Peiró
 12:30h Calçotada Llibertària
 16:30h Presentació: "Campanya d'Habitatge" d'Acció Llibertària de Sants.

Diumenge 1 de març, 18:30h, Espai Obert
 Presentació de documental: "Ingovernables, un recorrido por la Catalunya Rebelde" amb debat amb l'autor.

#StopIslamofòbia

Campanya contra la islamofòbia

· Taules rodones sobre la islamofòbia a les institucions, als mitjans de comunicació, i al carrer.
 · Interludis artístics.
 · Lectura de la declaració

Intervenien:

Benet Salellas
 Carles Solà
 Deebea Ashgar
 Dolors Bramon
 Fatiha El Mouali
 Fatima Ahmed
 Iolanda Maurici
 Jordi Moreras
 Justícia x Yassir
 Luz Gómez García
 Mawa N'Diaye
 Natalia Andújar
 Rosa Canyadell
 Salim Benamara
 Taoufik Cheddadi
 Wafaa Moussaoui

Interludis artístics:

Bassem an-Nabris
 NaVil
 La Xixa Teatre

Organitzen:

UCFR, SAFI

Amb el suport de:

Universitat de Barcelona
 Grups de recerca sobre Exclusió i Control Socials
 Minhaj ul Quran / Camí de la pau
 Centre Cultural Islàmic Català
 OSPDH
 Observatori de la Vida Quotidiana
 Altres andalusos
 ISOR – Investigacions en Sociologia de la Religió

Acte central de la campanya contra la islamofòbia
 dijous, 19 de febrer del 2015. De 18:00 a 21:30
 Aula Magna UB Raval | Carrer Montalegre, 6. Barcelona

AGENDA febrer i març

Diuenge 15 de febrer a les 18:30h
 Documental "Yo decido: El tren de la libertad"
 AVLabCB
 Can Batlló (c/Constitució, 19)

Divendres 20 de febrer a les 23:30h.
 SHOOT THE PUMP!: Mr. Love daddy + Dj Enzo (Soul Nights)
 Bo d'ajut: 3€
 Koitton Club (Rossend Arús, 9)

Divendres 20 de febrer a les 20h
 Concerts benèfic per les anarquistes encaudes. Organitza: Grup de suport a les detingudes i detinguts a l'Operació Pandora.
 -Siega (hard core punk, BCN)
 -Baula (hard core, Sants)
 -Sewer brigade (punk oi, BCN)
 -Pedro de la hoya (home orquestra)
 -Cortinilla Sangrienta (punk, BCN)
 Can Batlló (c/Constitució, 19)

Dissabte 21 de febrer a les 21h.
 Carpaccio Bit (blues-jazz)
 Bo d'ajut: 5€
 Koitton Club (Rossend Arús, 9)

Dissabte 21 de febrer a les 11h
 Activitats per a infants de 0 a 6 anys acompanyats d'un adult. Jugar amb la llum i les ombres. Descobrir, construir, crear i recrear espais de vida, sentir l'emoció de la foscor...
 La Nau espai familiar
 Can Batlló (c/Constitució, 19)

Dissabte 21 de febrer a les 23h.
 Reggae Got soul (reggae-ska)
 Koitton Club (Rossend Arús, 9)

Diuenge 22 de febrer a les 20h.
 Dani Gener i Miquel Esteban (música i arts plàstiques)
 Guixeta inversa
 Koitton Club (Rossend Arús, 9)

Dimarts 24 de febrer a les 18:30h
 Grup Lectura Activa: "NOUS FEMINISMES?" Organitza: La Fondona (Fons Documental Feminista/Queer/LGTBI)
 Can Batlló (c/Constitució, 19)

Diuenge 26 de febrer a les 19h
 Xerrada: El racisme i la persecució als gitanos. El racisme institucional i els nous camps d'extermini: Els CIE
 Can Batlló (c/Constitució, 19)

Divendres 27 de febrer a les 23:30h.
 FEA Festival djs
 Entrada lliure
 Koitton Club (Rossend Arús, 9)

Dissabte 28 de febrer a les 20h.
 Sants Little Band (jazz)
 Entrada lliure
 Koitton Club (Rossend Arús, 9)

Dissabte 28 de febrer a les 11h
 Visquem els contes: Contes en anglès per a tota la família
 Can Batlló (c/Constitució, 19)

Dissabte 28 de febrer a les 23:30h.
 TOP A TOP: Rebelamdiq Sound (Reggae Nights)
 Bo d'ajut: 2€
 Koitton Club (Rossend Arús, 9)

6 de març a les 17h
 Taller Pam a pam: mapegem l'economia social i solidària.
 Activitat adreçada a persones, entitats i col·lectius.
 Organitza: Pam a Pam, Can Batlló i La Burxa.
 Can Batlló (c/Constitució, 19)

6 de març de 20:30 a 00 h
 Cafeta borda, amb selecció musical i pinxos.
 20:30 a 00 h
 Organitza: Cooperativa La Borda.
 Can Batlló (c/Constitució, 19)

7 de març a les 12h
 Jornada pública de la cooperativa La Borda
 Presentació i actualitat del projecte d'habitatge cooperatiu en cessió d'ús.
 13h Vermut musical.
 14h Calçotada popular.
 Organitza: Cooperativa La Borda
 Can Batlló (c/Constitució, 19)

Dilluns, dimarts, dijous, divendres i dissabtes de 10h a 13h
Tardes: dilluns, dimarts, dimecres i dijous de 17h a 20h; i divendres de 18h a 21h.

Biblioteca Popular Josep Pons
 Can Batlló (c/Constitució, 19)

De dilluns a dimecres de 17 a 24h
Dijous de 17 a 1h
Divendres de 17 a 2h
Dissabtes de 12 a 2h
 Espai de trobada.
 Ateneu La Base
 (carrer Hortes 10, Poble Sec)

Dilluns, dimarts i dimecres
Matins 10-13h Tardes 18-21h
 Espai de preparació física multidisciplinària
 Can Batlló (c/Constitució, 19)

Dijous i divendres de 10 a 13h
 Espai familiar La Nau
 Can Batlló (c/Constitució, 19)

De dilluns a divendres de 18h a 22h
 Rocódrom
 Can Batlló (c/Constitució, 19)

Dimarts 11h-13h i 18h-19h, divendres 11h-13h i dissabte 11h-13h.
 Hort comunitari
 Can Batlló (c/Constitució, 19)

Tots els dimarts i dijous (18:30)
 Distribuidora editorial La Malobe'ema
 Ateneu Llibertari de Sants (Maria Victòria, 10)

El tercer divendres de cada mes (18-24h)
 Nit de Jocs de taula i rol al Casal
 Casal Independentista Jaume Compte
 (Muntadas, 24)

Cada dimarts 10h-12.45h i 18h-20.45h
 Espai obert d'assaig lliure a l'auditori
 Can Batlló (c/Constitució, 19)

Cada dimecres i dissabtes 10h-13h
 Tallers d'oficis (metal·lúrgia, lampisteria, electricitat, mecànica i fusteria)
 Can Batlló (c/Constitució, 19)

Cada dijous no festiu 18h-21h
 La Cistella Verda: agricultura sana, de proximitat i de temporada
 Can Batlló (c/Constitució, 19)

Segon dissabte de cada mes
 Merkadillo Punk
 Can Batlló (c/Constitució, 19)

Núria G. i Rosa S.

Xarxa anti-repressió de familiars de detingudes

La setmana del 26 de gener a l'1 de febrer començaven els judicis a les 84 persones detingudes durant l'Efecte Can Vies. En les accions de sensibilització i les mobilitzacions solidàries un dels col·lectius més actius ha estat la Xarxa anti-repressió de familiars de detingudes. El grup es va formar al desembre de 2014 i actualment aplega una dotzena de persones. La majoria són familiars de represaliades durant les mobilitzacions de protesta contra el desallotjament de Can Vies, però a poc a poc s'hi han sumat persones afectades per altres episodis repressius.

Elba Mansilla

Com surt la idea d'impulsar la formació de la xarxa?

Núria G.: Quan parlava amb el meu fill, notava la seva angoixa i preocupació. Vaig pensar que altres famílies també deuriem sentir el mateix. En una de les converses que vam tenir li vaig comentar que seria important contactar amb la resta d'encausades de Can Vies, així com d'altres afectades per diferents causes de repressió, per crear una xarxa. A partir d'aquell moment tot va anar molt de pressa, ens vam entendre molt ràpidament amb altres famílies, perquè cada una de nosaltres havia pensat el mateix quan parlaven amb els nostres fills.

Rosa S.: Va ser molt interessant quan començarem a trobar-nos, a organitzar-nos, a posar en comú les nostres experiències. Consideràvem que el que estava passant era tan gros, que no podia quedar singularitzat com a anècdota, com a fet particular de cadascú, en què cada qual se'n sortiria de forma individual.

Un dels objectius de la xarxa és donar acollida i suport als familiars, facilitar l'apropament amb els i les joves, i treballar l'autoestima dels pares i mares. Quines situacions us heu trobat?

RS: En general, la repressió genera molt de patiment. Totes les famílies han de passar per situacions complicades, de por, angoixa i incertesa sobre com aniran les coses. El més colpidor és conèixer casos en què la família no fa costat als joves, on les situacions d'angoixa, desconcert i temor dificulten enormement la comunicació, i fan impossible poder fer costat. Hi ha nois i noies que no

poden parlar-ho a casa seva, o que fins i tot ho amaguen.

NG: Per això vam decidir que ens posàvem a treballar en totes direccions, des de la dimensió afectiva, fins a la legal. Entenem que cadascú ha de fer el seu procés, però fer-ho juntes, acompanyar-nos i compartir-ho té un efecte molt reparador. Una altra de les situacions que hem hagut d'encarar és que l'Efecte Can Vies va ser una crida generalitzada, que va secundar gent de tot arreu. Les persones afectades per la repressió som un col·lectiu molt heterogeni, i això fa que hi hagi una gran diversitat de persones i sensibilitats, però alhora és la nostra gran riquesa: gent vinguda de molts llocs, amb formes de pensar políticament i socialment situades, o gens treballades.

RS: No responem a un perfil con-

"La repressió genera molt de patiment. Totes les famílies han de passar per situacions complicades, de por, angoixa i incertesa"

cret, ni sociològic ni polític. I això és important perquè ens dona molta independència. Els fets que ens ha aplegat, el fet d'establir contacte amb episodis repressius previs, ens han empès a prendre consciència i passar a l'acció. La xarxa és, sens dubte, un espai d'enriquiment, on ens movem tots en uns sentit que és comú.

Quina lectura feu de la repressió durant la setmana de l'Efecte Can Vies?

RS: A mi em va semblar un des-

Familiars de represaliades durant les mobilitzacions de protesta contra el desallotjament de Can Vies

Sergi Rugrand

propòsit total, no tenia cap sentit el desplegament de forces policials que va haver al barri, i la repressió em va semblar completament fora de lloc. El simbolisme de fer una intervenció policial d'aquestes característiques l'endemà de les eleccions al parlament europeu diu molt de la manca de voluntat política del govern municipal: el desallotjament de Can vies va ser una provocació i una demostració de força per part del consistori.

NG: A mida que vas coneixent altres casos, te'n adones que no han fet un desplegament d'aquestes característiques perquè s'hagint equivocats, i que la forma com han detingut els nois i noies pels carrers no ha estat un error fruit de la casualitat. En alguns casos, els mateixos veïns estaven altament indignats per com s'havien produït les detencions.

RS: És molt preocupant, hi ha una completa manca de voluntat política per gestionar una societat que accepti la diversitat. Considerem que tot el que sigui catalogat de dissident és entès pels governants i les institucions com un perill desestabilitzador, i no com una oportunitat per aconseguir una societat més justa. I en el cas de l'Efecte Can Vies, l'amenaça són els nostres fills i filles.

NG: Coneixem als nostres fills i filles, sabem del seu compromís polític en alguns casos, social en d'altres, i la situació que actualment pateixen amb la crisi. Podem no estar

d'acord en alguns plantejaments, però tenim claríssim que no són delinqüents ni criminals.

"Tot el que sigui catalogat de dissident és entès pels governants i les institucions com un perill desestabilitzador"

l'equip d'advocades demanen que la justícia sigui igual d'imparcial amb les encausades per l'Efecte Can Vies, com ho és amb els casos d'abusos de poder i corrupció. Des de la xarxa, què demaneu als jutges i fiscals?

RS: Els demanem que es revisin les peticions dels fiscals, perquè s'està demanant fins a sis anys i nou mesos de presó per tirar un ampolla! No hi ha proves contundents, a poc a poc estem desmontant la versió de la policia. Algun dia ens hauran d'explicar quina és la raó que porta a aquesta desproporcionatitat i brutalitat, perquè hi ha moltíssims interrogants que es van creant a mida que anem sabent més coses dels diferents casos.

Quines altres conseqüències associeu a l'Efecte Can Vies?

NG: L'aixecament popular a Sants va tenir un efecte apoderador que es

va escampar més enllà. L'Efecte Can Vies va ser un detonant, com el cas de Gamonal va ser-ho per als seus veïns. Són situacions que evidencien la falta de comunicació entre l'ajuntament i el veïnat, i posen de manifest la falta de voluntat per solucionar un problema. Penso que aquests fets, de retruc, han ajudat a altres barris en les seves reivindicacions, com es el cas de les mobilitzacions en contra dels pisos turístics a la Barceloneta, en què els veïns i veïnes van sortir al carrer i van denunciar als mitjans de comunicació la situació insostenible de soroll, especulació i conflicte que durant anys han estat patint.

Què els diríeu als pares i les mares que es trobin en la mateixa situació?

NG: Que s'hi sumin! Que es millor estar juntes, perquè sempre pots compartir els dubtes, les pors, les alegries... Els animem a compartir-ho amb nosaltres, estiguin en el punt que estiguin.

RS: L'experiència els ajudarà, especialment a les persones que se senten molt distanciades dels seus fills. Independentment de la situació vital de cadascú, el fet de compartir-ho, de tobar-se amb persones que viuen una experiència tan similar, ens fa créixer com a persona. No sabem si faran el mateix recorregut que hem fet nosaltres, però de ben segur els serà molt profitós.

La Burxa és un periòdic editat per un equip de redacció no professional que ens reunim esporàdicament al CSA CanVies (carrer Jocs Florals, 42). Si et vols posar en contacte amb nosaltres pots fer-ho mitjançant el correu electrònic (laburxa@gmail.com), el web (www.laburxa.cat) o els nostres perfils a Twitter (@laburxa), Facebook i SomSants. No ens fem responsables dels articles d'opinió. Publicació mensual.

En aquesta Burxa han col·laborat: Enric Adell, Amadeus, Àngel Bravo, Bernat Costa, Ivet Eroles, Mercè Esteban, Cristina Fernández, Agus Giralt, Núria May Masnou, Elba Mansilla, Dani Martínez, Víctor Obregón, Jes Orquadi, Gemma Parera, Dídac Prat, Víctor Cebellán, Biblioteca Social Mateo Morral, Elba Mansilla, Isabel Benítez, Jordi Juan Monreal, Sílvia Alberich, Concha Liaño, Sergi Rugrand, Marga Olalla

Acció Llibertària de Sants – assemblea els dimartsa les 20.30h – Maria Victòria, 10 | **Arran Sants** – www.arran.cat | **Assemblea Indignada de Sants** – acampadasants.wordpress.com | **Ateneu Llibertari de Sants** – Maria Victòria, 10 – www.ateneullibertari.info | **Barrisants** – www.barrisants.org | **Can Batlló** – Constitució, 19 cantonada Mossèn Amadeu Oller – canbatllo.wordpress.com | **Casal Independentista de Sants Jaume Compte** – Muntadas, 24 – cis-jaumecompte.cat | **Castellers de Sants** – Comptes de Bell-lloc, 84 – www.borints.cat | **Centre de Documentació La ciutat invisible** – Riego, 37 – www.arxiu.laciuatinvisible.coop | **Centre Social Autogestionat Can Vies** – assemblea els dimecres a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.canvies.barrisants.org | **Centre Social de Sants** – Olzinelles, 31 – www.centresocialdesants.org | **Colla bastonera de Sants** – collabastonerassants.wordpress.com | **Cooperativa de consum Favres Comptades** – Muntadas, 24 | **Cooperativa de consum Germinal** – recollida els dimecres de 20 a 22h – Rossend Arús, 74 – coopgerminal.coop | **Cooperativa de consum Panxa-contenta** – recollida els dijous de 19 a 21h – Violant d'Hongria, 71, 1 – panxacontenta.wordpress.com | **Coordinadora Laboral i Suport Mutu 15M** – coordinadoralaboral15m.wordpress.com | **Creació Positiva** – www.creacionpositiva.net | **Diables de Sants** – www.diablesdesants.cat | **El Tatanet Associació per la Criança Compartida** – eltatanetsants.blogspot.com.es | **Endavant Sants** – assemblea els dilluns a les 20.30h – Muntadas, 24 – www.endavant.org | **Espai Obert** – Violant d'Hongria, 71, 1 – www.espaiobert.org | **Guifi-Sants** – www.guifisants.net | **Jòvens de les Terres de l'Ebre** – assemblea els dijous a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.jovensebre.org | **Koïtton Club** – Rossend Arús, 9 – koittonclub.blogspot.com.es | **L'Escletxa** – www.lescletxa.cat | **La ciutat invisible** – Riego, 35-37 – www.laciuatinvisible.coop | **LaCol col·lectiu d'arquitectes** – Ciceró, 5 – www.lacol.org | **La Fàbrica de Sants** – Vallespir, 18 | **Negres Tempestes** – assemblea els dijous a les 21h – Jocs Florals, 42 – www.negrestempestes.org | **Sants TV** – www.sants.tv | **Terra d'Escudella** – Premià, 16 – www.tdk.cat | **Universitat Lliure** – www.sants.unilluire.org | **Xarxa de Biblioteques Socials** – www.xarxabibliosocials.org

Aquesta publicació té una llicència CREATIVE COMMONS RECONÈIXEMENT-NO COMERCIAL. Sou lliures de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents: - Reconeixement: heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o llicenciador. - No comercial: no podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials. Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc/2.5/es/legalcode>. ca o envieu una carta postal a Creative Commons, 559, Nathan Abbot Way, Standford, California 94305, USA.